

ATEISTI
SRBIJE

Aleksandar Resanović, Zamenik Poverenika

Kancelarija Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti
Svetozara Markovića 42, Beograd

Otvoreno pismo

Poštovani g. Resanoviću,

Obraćavam Vam se kao potpisniku rešenja 07-00-02495/2011-06 i iskreno se nadam da ste ga potpisali bez detaljnijeg pregleda, jer ako sam ja, kao programer, sposoban da uočim ogromne probleme i kontradikcije u obrazloženju tog rešenja, onda smatram da je to za pravnike čista rutina.

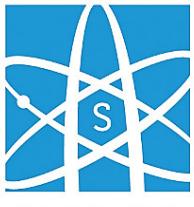
Prvi od dva problema jeste baziranje celokupnog rešenja na prepostavci koja nije potkrepljena nikakvim dokazima. Naime, u obrazloženju se pretpostavlja da su moji roditelji u moje ime dali saglasnost da rukovalac podacima prikupi moje podatke. Pored toga što ovo u mom slučaju nije istina, postavlja se pitanje kako neko može sebi da dozvoli da donese rešenje i celokupan zaključak samo na osnovu neosnovane i nepotvrđene pretpostavke?

Napominjem da ja nisam u obavezi da naglasim da moji roditelji nisu dali saglasnost. Obaveza je Vaša da zaključak bazirate na čvrstim dokazima, a ne na neosnovanim i nedokazanim pretpostavkama. Dodatno, za ceo slučaj je taj podatak nebitan s obzirom na to da, po članu 36 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, imam pravo da zahtevam brisanje podataka za koje sam prethodno dao pristanak i po istom članu ti podaci moraju da se brišu nakon opoziva pristanka.

Dakle, baziranje odbijanja moje žalbe na neistinitoj pretpostavci jeste na dva načina pogrešno: prvo, jer je pretpostavka neproverena i nedokazana i kao takva uzeta kao osnov zaključka celog rešenja, a drugo, jer, čak i da je ta pretpostavka tačna i dokazana, opet je po zakonu, na osnovu člana 36 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, nebitna i ne sme se uzimati u obzir nakon izdatog opoziva pristanka. Potpuno je irrelevantno da li je rukovalac imao punovažan pravni osnov za obradu podataka jer ja nisam ni tražio da se to utvrdi a nesporno je da ga od mog opoziva više nema. Vaše obrazloženje da se nakon opoziva ne može zahtevati brisanje upisanih podataka u potpunosti obesmišljava institut povlačenja pristanka koji je podrobno regulisan predmetnim zakonom i direktno je suprotno članu 36. ovog Zakona, koji upravo propisuje da se nakon povlačenja pristanka podaci moraju obrisati. Upravo tim rečima i bez bilo kakvog "uvijanja".

Drugi problem je izbegavanje jasnog značenja izraza "obrada podataka", definisanog u članu 3, stav 1, tačka 3 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, kao, između ostalog, beleženje, pohranjivanje i čuvanje podataka. Time je moj zahtev za brisanje podataka, u suštini, zahtev za prestanak obrade, jer prestanak beleženja, čuvanja i pohranjivanja znači jednostavno brisanje.

Dakle, moj zahtev za prestanak obrađivanja podataka je odbijen uz obrazloženje u kom se naznačava da je poverenik na stanovištu da rukovalac mora da prestane da obrađuje podatke. Navodi se tačno da je nakon mog povlačenja pristanka, rukovalac dužan da "na odgovarajući način njegove do tog datuma obrađivane podatke učini nedostupnim". Kako se podaci zapisani u knjizi čine nedostupnim osim brisanjem? Potpuno je jasno da je obrazloženje Rešenja u suprotnosti sa izrekom Rešenja. Čista kontradikcija.

ATEISTI
SRBIJE

Na koji način će rukovalac prestati da obrađuje moje podatke, dakle, da ih beleži, pohranjuje i čuva, kao i učini nedostupnim, ako ih ne obriše, kao što član 36. Zakona o zaštiti podataka o ličnosti nalaže? Da li će ljudi koji čitaju spiskove kada dođu do mog imena zažmuriti i preskočiti prstom na sledeći red? Takođe, da li svako pravno lice može da odbije da obriše nečije podatke jer se time uništava "istorijski podatak" ili je ta privilegija rezervisana samo za Crkvu? Da li je član 36. Zakona o zaštiti podataka o ličnosti zanemariv? Iskreno, na stanovištu sam da je ovakvo vređanje moje inteligencije za svaku osudu.

Na kraju, kao "so na ranu", dodata je uvreda i poniženje koje sam šestog januara doživeo u Vašoj kancelariji u Deligradskoj 16. Naime, nakon što je portir izgovorio moje ime da me najavi, bio je prinuđen da čeka preko 15 minuta na bilo kakav odgovor. Nakon toga je, vidno uznemiren i iznerviran, obavešten da treba da mi predala slušalicu. Umesto da budem primljen u kancelariju na spratu, kao što profesionalnost, pristojnost i ljudskost nalažu, ja sam morao da razgovaram sa gospodom Natalijom Ćetković putem telefona čiji je kabl bio rastegnut kroz prozor portirnice, pred ljudima iz obezbeđenja, koji su me, opravdano, čudno gledali sve vreme.

Verujte mi da ne želite da znate kako sam se osećao tokom, ali i dugo nakon tog razgovora. Ukoliko je to, igrom slučaja, standardna praksa, onda je situacija mnogo gora nego što sam mislio. U svakom slučaju, ovim putem izražavam svoje nezadovoljstvo ovakvim neprofesionalnim vređanjem moje ličnosti.

Dozvoliće sebi da budem direktni. Meni je jasno kakav je neformalan uticaj Crkve na državne organe u Republici Srbiji, ali sam se najiskrenije nadao da će Vaša kancelarija ispoštovati jasno definisan zakon i da neće dozvoliti da bilo koje pravno lice, pa, samim tim, ni Crkva, bude iznad zakona.

Ja nisam pravoslavni vernik i ne samo da ne želim, već i ne dozvoljavam da ta organizacija obrađuje, dakle, beleži, pohranjuje i čuva, moje lične podatke. Zahtevam da se ti podaci obrišu, što je pravo koje mi Zakon o zaštiti podataka o ličnosti garantuje. Vi ste mi uskratili to zakonom zagarantovano pravo gorepomenutim rešenjem.

Naravno da ću iskoristiti pravni lek na koji ste me primorali, ali naglašavam da sam na stanovištu da ste osramotili svoju kancelariju ovim rešenjem i obrazloženjem istog, a mene na više načina uvredili u celom ovom postupku.

Ogorčen,

Predrag Stojadinović
<http://stojadinovic.net>

U prilogu: kopija predmetnog Rešenja.

Napominjem da je ovaj dopis dostavljen i na sledeće adrese:

1. **Rodoljub Šabić**, Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti
Svetozara Markovića 42, Beograd
2. **Saša Janković**, Ombudsman
Deligradska 16, Beograd